a Euntes.q.d.ex quo seminantiū in lachrymis tanta erit merces:ideo liberati/euntes.i.pficientes: b Ibāt/de virtute in virtutē.i.pmnue pficiebāt. Job.xv.c. Ego eleg' vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis. Prouerb.iiij.c. Semita iustorꝝ q̄si lux splendēs pcedit ⁊ crescit vsqꝝ in pfectā diē. Ps. Ibūt de virtute in virtutē ⁊c.

Ps.85.

c Et flebāt:qꝛ adhuc iter miseros erāt et a patria exulabāt: quā tota mēte aspicie bant. Ro.viij.e. Ipi intra nos gemimus / adoptionē filiorū dei expectātes. d Mittētes.i.pmittētes in terrā viuentiū: e Semina sua.i. opa sua/vel dona sua.s.nō de rapina/sed de bono acquisita. f Veniētes aūt/ad iudiciū:qd erit cōmune oīm: g Veniēt/a morte resurgēdo: h Cū exultatiōe:euasis periculis/⁊ inuento portu salutis. Esa.xxxv.d. Veniēt in sion cū laude/⁊ lętitia sempiterna sup caput eorꝝ. Eodē.lxvj. f Venient ⁊ videbūt gloriā meā:⁊ ponā ī eis signū. i Portātes manipulos suos.i.fructꝰ seminū suorꝝ.s.coronā gaudij ⁊ exultationis. Prouer.xj.c. Seminātī iusticiā merces fidelis. Prouer.vltī.d. Date illi de fructu manuū suarꝝ:⁊ laudēt illā in portis opa eiꝰ.

Alt. tin

Eūntes ibāt ⁊ flebāt: mittētes semina sua. Veniētes aūt venient cū exultatione: portātes manipulos suos.

Canticū graduū salomonis. CXXVI.

Expositio Psalmi.CXXVI.

Nisi dñs ⁊c. In pcedēti psalmo/q̄ fuit septimꝰ gradus/actū ē de reditu captiuitatis:q̄ figurata fuit ī veteri testamēto:qd seruit hebdoadi: In ꝗ aūt psalmo agit de spūali ędificatiōe ecclię facta in nouo testamēto: qd seruit ogdoadi. Et cōgruus est ordo:qꝛ de reuersis a captiuitate fit ecclia. Titulꝰ: Canticū graduū salomonis.i. lętitia de ędificatione ⁊ puectu ecclię quā christus ędificauit/est hic. Figurat aūt spūalis ędificatio ecclesię facta per christū/p ędificationē templi factā p salomonē: Salomō enī interpretat pacificꝰ:⁊ christꝰ est verus pacificꝰ:q̄ fecit vtraqꝝ vnū: Eph.ij.c. Et in se lapide angulari ecclias de duobus plis q̄si duobus parietibus construxit. Et ideo huic titulo pter psuetudinē/salomonis/apponit:qꝛ ipse ędificauit tēplū in figura ecclię p christū ędificatę. Sicut q̄ septimꝰ gradus fuit psolatio de spūali reuersione:sic octauꝰ est lętitia de spūali ędificatione:q̄ sequit ex illa : quia reuersus in ędificio ecclię ponit. Intētio monet ascendere. Modus. Biptitus est psalmus. Primo docet nō esse pfidendū nisi in dño: a q̄ solo est ędificatio ⁊ custodia ecclię. Scdo ostendit q̄ sit hęreditas dñi:⁊ quō collecta:ibi: Cū dederit dilectis suis somnū:ecce hęreditas. Me igit alius ędificatorꝝ a christo credere esse:dicit: k Nisi dñs.i.christꝰ: l Ędificauerit/ex viuis lapidibꝰ.i. puersis fidelibus: m Domū.i.ecclesiā:de q̄.s.dixit ascēdēs: Letatꝰ sū ī his q̄ dicta sūt mihi:ī domū dñi ibimꝰ: n In vanū laborauerūt q̄ ędificāt eā/misterio.s.doctores:q̄ sine christo nihil possunt. Unī.j.Corī.iij.b. Neqꝝ q̄ plantat neqꝝ q̄ rigat aliquid est:sed q̄ incrementū dat deus. Sicut q̄ post reditū de egypto salomon templū dñi/⁊ neemias post reditū de babylone:sic post reditū p baptismū vel p pnitentiā/ędificat christus ecclesiā. Unī Job.xxij.d. Si reuersus fueris ad omnipotentē/ędificaberis. Iere.xxxj.a. Rursus ędificabo te:⁊ ędificaberis virgo israel. Et sicut ędificatio a solo dño est :ita custodia: Unī sbdit: o Nisi dñs custodierit ciuitatē.i. ecclias: vbi est ciuiū vnitas/in fide ⁊ charitate vna. Actī.iiij. f. Multitudinis credētiū erat cor vnū ⁊ aia vna. p Frustra vigilat q̄ custodit eā.q.d.sicut doctores ⁊ plati sine christo nō possūt ędificare ecclias:ita nec custodire. Joh. xv.a. Sine me nihil potestis facere. Uerūtī sub christo sunt ędificatores ⁊ custodes. Unī Esa.lxij.b. Super muros tuos hierlm pstitui custodes:⁊ tota die ⁊ nocte nō tacebūt. Eodē.lx.b. Ędificabūt filij peregrinorꝝ muros tuos:⁊ reges ministrabūt tibi. Sed principalis ędificator ⁊ custos est dominus:⁊ ipsius dicit esse omnis domus vel ędificatio.j. Corī.iij.a. Cū q̄s dicat: ego quidē sū pauli:ego xo apollo:nōne homines estis: Quid igit est apollo:qd xo paulꝰ: Ministri eiꝰ cui credidistis. Ego plantaui/apollo rigauit.i.baptiçauit:deus autē incrementū dedit. Itaqꝝ neqꝝ qui plantat neqꝝ q̄ rigat aliqd est:s q̄ icremētū dat deꝰ: Unusq̄sqꝝ aūt pmiā mercedē accipiet fm suū laborē: Dei enī adiutores sumus: dei agricultura estis: dei ędificatio estis. In hac autē ędificatiōe spiritualī pcurrūt omnes virtutes ⁊ dona. Fides/ est fundamentū. Unī Heb.xj.a. Fides est substantia rerū sperandarū. Et bene dicit fundamētū :qꝛ pmo ponit:⁊ fides est prima virtutū. Unī. Prima petit campū/dubia sub sorte duelli/ Pugnatura fides. Itē fundamētū nō videt:⁊ fides est eorꝝ q̄ nō vident. Unī sequit in diffinitione: Argumētū nō apparentiū. Et qd dicit q̄ christꝰ est fundamētū/nō obstat ei : qꝛ christꝰ p fidē habitat in cordibꝰ nostris:⁊ ita p fidē est fundamentū. Unī.j.Corī.iij.c. Ut sapiens architectus fundamentū posui:fundamētū autē aliud nemo potest ponere pter id qd positū est:qd est christus iesus.i.fides eius. Hęc ē enī firma petra:de q̄ dr Matth.vij. d. Descendit pluuia/ venerūt flumina/flauerūt venti ⁊ irruerūt in domū illā/⁊ nō cecidit:fundata enī erat supra firmā petrā. Hoc fundamentū fit ex duodecim lapidibus:quos filij israel accęperūt in iordane: de quibus fecerūt altare dño: Josue.iiij.d. Apocī.xxj.e. Fundamenta muri ciuitatis omni lapide pcioso ornata. Fundamentū primū iaspis :secundū saphirus ⁊c. Duodecim lapides fundamenti/sūt duodecim articuli fidei.i.duodecim ptes symboli apostolici. Sup fidē quattuor parietes.i.cardinales virtutes erigunt : quę nihil nihil valent sine fide. Unī Heb.xj.b. Sine fide impossibile est placere deo. Prudentia ponit in parte anteriori: q̄ futura puidet. Justicia in parte posteriori:quę pterita corrigit. Temperantia a dextris:ne psperis effluamus. Fortitudo a sinistris:ne aduersis deijciamur. Phil.iiij.c. Scio abundare ⁊ scio humiliari: vbiqꝝ ⁊ in omnibus institutꝰ sū:⁊ satiari et esurire ⁊ abundare ⁊ penuriā pati :omnia possū in eo q̄ me cōfortat. Paries anterior pminuat duobus lateribus:⁊ ecōuerso:qꝛ prudentia debet esse tēperans ⁊ fortis:⁊ temperātia ⁊ fortitudo prudentes. Silr posterior paries vtriqꝝ lateri cōiungit:qꝛ iusticia fortis est ⁊ tēperās:⁊ ecōuerso/temperantia ⁊ fortitudo iusta. Itē anterior ⁊ posterior paries se mutuo respiciūt: Mā prudentia iusta est:⁊ iusticia prudens. Si nō esset ista pnerio virtutū/corrueret ędificiū. Jō dicit Hieronymꝰ sup illud Esa.xvj.d. Uenter meus ad moab q̄si cithara sonabit: Qui habet vnā habet oēs. De his aūt dicit Sap.viij.b. Sobrietatē ⁊ sapientiā docet ⁊ iusticiā ⁊ virtutē: quibus vtilius nihil est in vita hoibus. Hi sūt q̄tuor colores in cortinis tabernaculi.s. hiacynthꝰ/purpura/coccus bis tinctꝰ/⁊ byssus retorta: Exo.xxvj. Hiacynthꝰ/prudentia: Purpura/iusticia: Coccus bis tinctus/corpis ⁊ aię fortitudo: Byssus retorta/iterior ⁊ exterior tēperātia siue mūdicia. Sup istos parietes ponit spes:quę est expectatio futurorꝝ bonorꝝ/ex gratia ⁊ meritis pueniēs. Tigna ⁊ laquearia.i.diuersas affectiones psolationū:q̄ firmiter tenēt domū mentis ⁊ psolidant. De his dicit Cañ.j.d. Lectulus noster floridus:tigna domorꝝ nostrarꝝ cedrina:laquearia cupressina. Floridū reddit lectū psciētię /spes odore cęlestium:post q̄s flores expectat fructus. Tigna cedrina sūt imputribilia: ⁊ hę sūt psolationes de spe eternorꝝ bonorꝝ puenientes/quę sūt īcorruptibilia. Laquearia cupressina q̄bus adornat domus:sunt purę ⁊ feruidę affectiones mentis/ex pspectis meritis diuersorꝝ sanctorꝝ:quorꝝ merita ⁊ exempla cogitata/domū mentis distinguūt ⁊ ornāt. Tectū domꝰ est charitas: q̄ omnia tegit. Unī Prouer.x.b. Uniuersa delicta opit charitas. j. Petī.iiij.b. Charitas operit multitudinē peccatorū. De hoc tecto dicit

Partitio psalmi

Ps.121.

Alt. tin vanū borant q̄ custodiunt

Qu attuor ptes cardinales sup fidē erigūt

Spes supponit

Charitas est tectū

k Nisi dñs ędificauerit domū:in vānū laborauerunt q̄ ędificant eam. Nisi dōminus custodierit ciuitatem :frūstra vigilat qui custodit eā.

†In ędificatione spiūali dōmꝰ omnes virtutes pcurrunt ⁊ dona

Fides ē fūdamentum

hoc tecto ꝺr Matth.xxiiij.b. Qui ī tecto ē nō descēdat tollere aliquid de domo sua. Tectum est eminētior pars domꝰ: et charitas maior ē inter virtutes. j. Corl. xiij. d. Manet autē fides/spes/charitas tria hęc: maior aūt horꝝ ē charitas. Et qz domꝰ ꝓ bellicosa ē: eo q̃ militia ē vita hoīs supꝝ terrā: vt dicit Job. vij. a. ꝓ charitas vndiq̃ habet ꝓpugnacula: q̃ sunt sedecim ptes charitatis: De q̃bus dicit. j. Corl. xiij. b. Charitas patiēs ē/benigna ē/charitas nō æmulat/ nō agit ꝓpe/ram: Ecce q̃ttuor p̄ma. Itē nō inflat/nō est ambitiosa/nō quęrit q̃ sua sūt/nō irritat: Ecce alia q̃ttuor. Non cogitat malū/nō gaudet supꝝ iniq̃tate/ꝫ gaudet aūt veritati/oīa suffert: Ecce alia q̃ttuor. Oīa credit/oīa sperat/omia sustinet/ charitas nunq̃ excidit: Ecce q̃ttuor alia. Et tot exigunt ꝓpt quattuor parietes: vt in circuitu sint ꝓpugnacula charitatis quattuor in q̃libet pariete. Septē colūnę q̃ sustinēt domū: sūt septē dona: De q̃bꝰ Prouer. ix. a. Sapia ędificauit sibi domū: excidit columnas septē. Pauimentū est humilitas q̃ ab oībꝰ ꝫculcatur. Hāc domū quidā volūt ędificare sibi stipendijs alienis: z de suo nihil volūt expēdere. Hi sunt q̃ dicūt: Orate ꝓ me: z digitū suū nolūt mouere: De q̃bꝰ dicit Eccl. xxj. b. Qui ędificat domū suā stipēdijs alienis: q̃si q̃ colligit lapides in hyeme. q. d. laborē z expēsas amittit talis. Et de his recte dicit b: Jnuanū laborauerūt q̃ ędificāt eā. Et talibꝰ loq̃ns ꝓpha/subdit: a Vanū est vob ante lucē surgere. q. d. vanꝰ z inutilis est labor ędificādi vel custodiēdi charitatē: nisi dnus tibi coopet: z tu ei: sic ait apl's. j. Corl. xv. b. Plꝰ oībꝰ laborauī: nō aūt ego: ꝓ gra dei mecū. Jō sequit: b Surgite/ad laborem ꝓpriū: c Postq̃ sederitis/ in quiete: d Qui mādūcatis. i. mādūcare debetis: e Panē dolorīs. i. opa pęnitētię/dicētes: Factę sūt mihi lachrymę meę panes dies ac nocte. Et iterū: Cinerē tanq̃ panē mādūcabā et potum meū cū fletu miscebā. Jtez verbū sedēdi q̃nq̃ notat ęq̃litatē: vt ibi: Dixit dnus dno meo: sede a dextris meis. i. pater genuit filiū ęq̃lē sibi. Q̃nq̃ notat iudiciariā potestatē. Matth. xix. d. Cū sederit filiꝰ hoīs in sede maiestatis suę ꝛc. Q̃nq̃ diligentiā audiēdi. Luc. x. g. Quę etiā sedēs secꝰ pedes dni audiebat ꝓbū illiꝰ. Q̃nq̃ cupiditatem. j. Machab. xiiij. b. Seniores sedebāt in platęis oēs: et de bonis ęrę tractabāt. Q̃nq̃ humilitatē: et ꝓm h/ꝓbū surgēdi notat exaltationē: vt ibi: Tu cognouisti sessionē meā z resurrectionē meam. Et ꝓm h ne aliq̃s aū humiliationē velit exaltari sic lucifer: Esa. xiiij. d. ꝺr hic: Vanū ē vob aū lucē surgere. i. stultū est velle exaltari anteq̃ christꝰ fuerit exaltatꝰ. s. ante humiliationē. Eccl. xj. a. Sapia humiliati exaltabit caput. Phil. ij. a. Humiliauit semetipm ꝓpt q̃ ꝺeꝰ exaltauit eū ꝛc. b Surgite postq̃ sederitis. i. post humiliationē exaltami. Luc. xiiij. c. Qui se hūiliat exaltabit. Prouer. xxix. d. Supbū sequit humilitas et humilē spū suscipiet gloria. d Qui mādūcatis panē dolorīs. i. q̃ in hac valle miserię ꝓ vitę sustētatiōe laborātis. Gen. iij. d. Jn sudore vultꝰ tui vescēris pane. Vel/ Panē dolorīs comedit: q̃ se ꝺ afflictiōe reficit: sic Job. x. c. Si iustꝰ fuero nō leuabo caput saturatꝰ afflictiōe z miseria. Propie ꝓ panē dolorīs comedūt clerici: q̃ bona christi sanguīe z sctōꝝ laboribꝰ acq̃sita expēdūt. Q̃ his dicitur: b Surgite/ad legēdū/cantādum/prędicandū/laborandū. c Postq̃ sederitis/in lectis vestris z domibꝰ quiescentes. d Qui mādūcatis panē dolorīs. i. bona ecclię christi sanguine acq̃sita expēditis. Job. iij. d. Anteq̃ comedā suspiro: z q̃si inundātes aquę: sic rugitꝰ meꝰ. Prouer. vltꝰ. d. Cōsidera/uit semitas domꝰ suę: z panē ociosa non comedit. Sup. Media nocte surgebam ad ꝫfitendū noi tuo. Non ita faciunt illi qui multum comedunt z multū dormiūt z parū cantant: id ē parū laborant in seruitio christi: De quibus dicit Amos. vj. a. Uę qui opulenti estis in sion: id est in ecclesia: z confiditis ī monte samarię: id est in dignitate ecclesię: qui dormitis in lectis ebūrneis z lasciuitis in stratis vestris: q̃ comeditis agnū de grege z vitulos de medio armēti. Sequit: f Cum dederit. Scda pars: vbi ostendit quę sit hęreditas dni: et quō collecta/z q̃ī danda/z q̃bus. q. d. post sessionē surgendū est et non ante. Quia/ Cum dederit/ dns. s. g Dilectis suis somnū. i. mortem tpalē: q̃ somnus dicit: qz terminꝰ est laboris: et inde fortior resurgit iustus/z defacili excita ꝺ a dno. Job. xj. b. Lazarꝰ amicus noster dormit: sed vado vt a somno excitē illū. Eccs. v. c. Dulcis ē somnꝰ operanti siue multū siue parū comedat. Hiere. xxxj. e. Quasi de somno suscitatꝰ sum et vidi z somnꝰ meus dulcis fuit mihi. h Ecce hęreditas dni/parata est: et illis statim dabit. Prouer. x. d. Desiderū suū iustis dabit. Quę autē sit hęreditas ista ostendit dicens: i Filij merces. i. quā filiꝰ reddet ꝓ mercede amicis suis. Et quę ē merces: k Fructꝰ ventris. i. ipe christꝰ q̃ ē fructꝰ ventris ꝓgis. Gen. xv. a. Ego sū merces tua magna nimis. Esa. xl. c. Ecce saluator venit: ecce merces eius cū eo. Vel sic: f Cū dederit/ dns: g Dilectis suis somnū. i. ęternā requiem: De qua Ps. Jn pace ī idipsum: dormiā z requiescā. h Ecce hęreditas dni. s. filij renati ex aqua z spūsancto: Joh. iij. a. Erit tūc: i Merces fructus ventris: id est christi nati de virgine. Hanc enim mercedem acquisiuit christus per obedientiam passionis: sicut dicit Glo. Unde. ē. Postula a me z dabo tibi gentes hęreditatem tuam. Zach. xj. c. Si bonū est in oculis vestris afferte mihi mercedē meā: si nō/quiescite. Jdeo petrus fideles vocat populū acq̃sitionis. j. Pet. ij. b. Uos aūt genꝰ electū/regale sacerdotiū/gens sancta/ populus acquisitiōis. Actꝰ. xx. f. Attēdite vobis z vniuerso gregi in quo dns posuit vos episcopos regere ecclesiā quā acq̃siuit sanguine suo. Qualiē aūt z quoꝝ ministerio fuerit acquisita ista hęreditas/ ostendit. s. ministerio p̄dicatoꝝ: qui sunt filij ꝓphaꝝ z apl'oꝝ. Et hoc est q̃ sequit: l Sicut sagittę/sunt/ī manu potentis/in opere arcus: m Ita filij excussoꝝ/ actiue et passiue. i. ꝓpharū z apl'oꝝ. s. p̄dicatores sunt in manu dni. Et dicunt ꝓphetę z apostoli excussores: qz excutiūt puluerē de pedibꝰ suis. i. inanem gloriam de affectibꝰ suis. Juxta illud/ Matth. x. b. Excutite puluerē de pedibꝰ vestris. Itē excutiunt. i. separant vitia z pctā a cordibꝰ suis. Juxta illud/ Hiere. xv. d. Si separauerīs pciosum a vili: q̃si os meū eris. Itē excutiunt. i. separāt ꝓtutes a vitijs: has eligentes/illa reꝗcientes. Unde significant p gedeon: q̃ in tabnaculo excutiebat z purgabat frumenta vt fugeret madian: Judicꝰ. vj. b. Item excutiunt: id est diuidunt bonos a malis. Illos in cęlum: ālos in infernū venturos denūciantes. Matth. xiij. f. Simile est regnū cęloꝝ sagenę missę in mare: et de oī genere piscium ꝫgregāti: quā cum impleta esset/educētes piscatores. s. et secꝰ litꝰ sedētes elegerūt bonos in vasa sua/malos aūt foras miserūt. Item excutiūt bonos a malis. i. separant flagello p̄dicationis: qz dum prędicāt/q̃ mali erant boni fiunt dimittētes peccata z adhęrētes ꝓtutibꝰ. Prouer. xij. b. Uerte impios z nō erūt/impij supple. Itē ꝓphetę z apostoli dicunt excussi passiue: eo mō q̃ vestis a qua puluis excutit dicit excussa: qz q̃cq̃d malū erat in eis/dns vel flagello vel virga correctiōis aut disciplinę excussit aut manu grē suę extersit. Itē dicunt excussi sicut excutit saccus: vt exteri exeat q̃d intus clausum latebat. Uerba enī z dicta ꝓphetarū z apl'oꝝ clausa erant z quasi in sacco latebāt: sed p̄dicatores studij diligētia ea aperuerūt/et in lucem posuerūt. Unde Daniel. xij. b. Pertransibūt pluri/mi et multiplex erit scientia. Prouer. xxvij. d. Aperta sūt prata z apparuerūt herbę virētes/z collecta sūt fęna de montibꝰ. Itē dicunt excussi sicut arbor impetu ventoꝝ excutit/ ita q̃ folia z fructus putridi cadunt: boni aūt remanēt: ita ꝓphetas et apl'os impetus pęcutionū ab omni supfluo z vitioso purgauit. Eccl. xxvij. a. Uasa figuli ꝓbat fornax: z hoīes iustos

a † Vanū ē vob ante lucē surgere: surgite † postq̃ sederitis qui mādūcatis panē dolorīs. Cū dederit dilectis suis somnum: ecce hęreditas dni filij merces fructus ventris. Sicut sagittę in manu potentis: † ita filij excussorum.

† Jnuanū

† posteaq̃

de columnis

Ps. 41.

Ps. 101.

Ps. 109.

Ps. 138.

Ps. 118.

Ps. 4.

Ps. 2.

Prophe et apli dicūt excussores

Itē ꝓphe z apostoli dicunt excussi

temptatio tribulatiōis. Nox igit excussor actiue ⁊ passiue fi
lij sūt ꝓdicatores: q̃ sagittj cōpanit: qz sūt graciles humilitate/
tenues paupate/recti charitate/plani eqtate/ longi longani/
mitate/pēnati ꝓtutū varietate/ferrati patiētię firmitate/acu/
ti itellect⁹ subtilitate/penetratiui celo iusticię/agiles obedien/
tię agilitate/imobiles
ꝑ se nisi mittāt ab eo
qui tenet eos i manu
suaz ⁊ vadūt directe q̃/
cūq̃z ab ipso mittunt.
Job. xxxvij .b. Nu/
bes spargūt lumē suū:
q̃ lustrant cūcta ꝑ cir/
cūitū quocūq̃z eas volūtas gubernātis duxerit ad omne q̃d
ꝓceperit illi. Mat.x.b. Ecce ego mitto vos sicut oues i me/
dio lupor. Roma.x.c. Quō prędicabūt nisi mittant? Talis
sagitta fuit iohānes baptista: De q̃ dicit/Esa.xlix.a. Posuit
me sicut sagittā electā: in pharetra sua abscōdit me. Abacuk
iij.c. In luce sagittarū tuarū ibūt/puersi.s. Mere.lj.b. Acui/
te sagittas ꝛplete pharetras.ij. Regl.j.d. Sagitta ionathę
nunq̃z abijt retrorsū. Seqt: a Btūs vir.q.d.filij excussor
.i. ꝓdicatores sunt q̃si sagittę missę a manu ⁊ ñi: Et btūs est
beatitudine spei: et erit btitudine rei: b Vir/homo virtute
virens: c Qui ipleuit desideriū suū ex ipsis/ꝓdica/
torib⁹ .i. ex ꝓsilijs ⁊ monitionib⁹ ⁊ prędceptis ⁊ ꝓbis eor. Q̃d
faciūt illi: q̃ amore mūdi corda sua euacuāt. Qui enim amore
mūdi pleni sūt: ꝓba seu cōsilia ꝓdicator non recipiūt. Lucl.
j.e. Esuriētes impleuit bonis ⁊c. Lucl.xj.d. Beati qui audi/
unt verbum dei ⁊ custodiūt illud. Apocl.j.a. Beatus qui le/
git ⁊ qui audit verba ꝓphetię huius: ⁊ seruat ea quę in ea scri/
pta sunt. Vel/ex ipsis.i. ex rebus ꝑmanentib⁹ ⁊ imutabili/
bus.i. eternis: ex quibus solis potest impleri anima humana.
Unde Beda. Animā dei capacē non pōt implere q̃cq̃d deo
minus est. Prouer.xiij.d. Justus comedit ⁊ replet animā su/
am: venter autē impior insaturabil'. Et vere talis est beatus:
Quia/ d Non ꝓfundet cum loquet inimicis suis
in porta.i. in publico: quia talis verba sua moderat vt nihil
in eis reꝓhensibile inueniat. Eccj.xxiiij.c. Qui audit me nō
ꝓfundet. Vel/in porta.i. in christo: qui dicit: Ego sum osti/
um: Job.x.b. In quo loquit/qui de ipso loquit: ⁊ honorem
eius quęrit. Esa.xlix.g. Ego dñs sup quo non ꝓfundent qui
expectant eum. Vel/in porta.i. in iudicio. Prouer.xlj.c.
Nobilis in portis vir eius quādo sederit cum senatorib⁹ ter/
rę. Esa.xlv.c. Non ꝓfundemini neq̃z erubescetis vsq̃z in sęcu
lum sęculi. Expositio Psalmi. CXXVII.

Alt homo
Alt eis

a Beat⁹ vir qui impleuit desi
b deriū suū ex ipsis: nōn ꝓfū/
c det cū loquet inimicl suis in
porta. Canticum graduū

b Eati omnes ⁊c. Hic est nonus gradus ascendēdi
ad deum.s. timor dñi q̃ ascendentē beatū facit. Quia
Prouer.xiiij.c. In timore dñi fiducia fortitudīs: ⁊ filijs eius
erit spes. Et iterū ibidē seqt: Timor dñi fons vitę vt declinet
a ruina mortj. Et bñ sequit ꝓcedentē gradū.s. spūalē lęticiā:
in qua homo sentit dulcedinē dei: ⁊ ideo timet ab ipso separi.
Lęticię etiā iungit timor: ne cor humanū per lęticiam euane/
scat. Unde.ē. Lętetur cor meū vt timeat nomē tuū. Jō etiā
sequit iste gradus: vt ille solus timeat qui ędificat ⁊ custodit
ciuitatē: de quo dictū est in ꝓcedenti psalmo. Sed videtur q̃
timor dñi debeat eē vel ꝑm⁹ vl' vltim⁹ grad⁹. Prim⁹ q̃z initiū
sapientię timor dñi: Eccj.j.b. Ultimus: quia timor dñi om/
nibus se supposuit: Eccj. xxv.b. Et Esa.xj.a. ponit vltimo.
Sol. Timor dñi est triplex/ꝑm triplicē statum hois. Timor
initialis: quo ad statum incipientiū. Timor separatiōis siue of/
fensiōis: quo ad statum ꝓficientiū. Timor reuerētię: quo ad
statum perfector. De medio timore agitur hic: et ideo q̃si in
medio graduū ponit. Tituluſ. Canticū graduū .i. lęticia
spiritualis de ascensu ad deum/ supple est b. Intentio monet
caste timere. Modus. Biptitus est psalmus. Primo statū
timentis enumerat. Secūdo bona timēti optat: ibi: Bene/
dic. Ad timorem igit dei monens: ait e Beati/ sūt vel
erunt: f Omnes/cuiuscūq̃z conditiōis fuerint. g Qui
timent dñz/filiali timore. Sunt enī septē species timoris.
Primus est timor naturalis: quo timetur quicq̃d naturę no/

Ps. 85.
Timor dñi triplex
Partitio psalmi
Septem species timoris

ciuū putat. Hic oīb⁹ cōmunit inest: etiaz christo/quo tinuit
mortē. Marci.xiiij.d. Cępit iesus pauere ⁊ tędere. Iste ti/
mor est indifferēs.i. nec meritori⁹ nec demeritori⁹. Secūdus
est timor human⁹: q̃ timet ꝓtiū carnis ꝓpt q̃d delinquit. Et
hic timor malus ē: De quo dicit Matth. x.c. Nolite timere
eos q̃ occidūt corꝑ⁹.
Tertius timor ē mū/
danus: q̃ timet amis/
sio rerū mūdi q̃ nimis
amant: ꝓter q̃s pri/
us peccat q̃z amittan
tur. Et h̄ malus est:
De q̃ dicit i Ps. Il/
lic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Quart⁹ est timor
seruilis: q̃ tm̄ pęna timet. De q̃ dicit Aug⁹. Regnat i eo pec/
candi volūtas: et sequeret opus si speraret impunitas. Et h̄
timor est a spūsctō: sed nō est cū spūsctō. Iste timor bon⁹ est
et vtilis/ vt dicit Aug⁹: per quē fit paulatim ꝓsuetudo iusti/
cię. De h̄ timore dicit.j. Job.xiij.d. Timor nō est in charita
te: ⁊ pfecta charitas foras mittit timorē. Quint⁹ ē timor ini/
tialis: quo pctm̄ dimittit/partim amore iusticię/partim timo
re pęnę. De q̃ Eccj.j.b. Initiū sapię timor dñi. Sextus ti/
mor ē filialis: q̃ pctm̄ timet/ne a sponso separem̄: vel ne ipm
offendam⁹. Et de isto loquit hic ꝓpha: sicut dit Glo. Septi/
mus ē timor reuerētię: q̃ nō iam pctm̄ timet sed pater i reue/
rentia habet. Hic oia fac ad honorē pātis. De h̄ dicit Esa.xj.
a. Repleuit eū spūs timorj dñi. Iste solus timor int oēs erit
in patria: oēs alij deficiūt cū via. De timore filiali h̄ agit: cu/
ius multiplex ē effect⁹. Prim⁹ est euacuatio timoris mali.i.
mūdani ⁊ humani. Mā vt dicit Aug⁹: qui hoc timore deū ti/
met/nihil timet: et q̃ deū nō sic timet/oia timet. Unde Eccj.
xxxiiij.c. Qui timet deū nihil trepidabit: ⁊ nō pauebit: q̃m ip
se ē spes ei⁹. Secūs effect⁹ ē cordis lęticia. Unde Eccj.j.b. Ti/
mor dñi gloria ⁊ gloriatio ⁊ lęticia ⁊ corona exultationis. Et
iterū: Timor dñi delectabit cor: ⁊ dabit lęticiam ⁊ gaudiū in
longitudinē dierū. Tert⁹ est custodia cordis. Unde Eccj.j.b.
Timor dñi sciētię religiositas: religiositas aūt custodiet ⁊ iu
stificabit cor. Quart⁹ ē finalis bñdictio. Unde Eccj.j.c. Time
ti deū bñ erit: ⁊ in dieb⁹ ꝓsumatiōis illi⁹ bñdicet. Quint⁹ est
plenitudo cognitiōis diuinę. Unde Eccj.j.c. Plenitudo sapię
timere deū: ⁊ plenitudo a fructib⁹ ei⁹. Sext⁹ est ꝓmptitudo
obediētię. Unde Eccj.ij.d. Qui timet dñm nō erūt incredibi/
les ꝓbo illi⁹. Septimus ē diligēs inq̃sitio volūtatis diuinę.
Unde Eccj.ij.d. Qui timēt dñm inq̃rēt quę bñplacita sūt illi.
Octau⁹ ē cordis scrificatio. Unde Eccj. ij.d. Qui timēt dñm
ꝓpabūt corda sua: ⁊ i ꝓspectu illi⁹ scrificabūt aias suas. No/
nus ē longanimis patiētia. Unde Eccj.ij.d. Qui timēt dñz cu/
stodiūt mādata ei⁹: ⁊ patiētiā habebūt vsq̃z ad inspectionē il
lius. Alios vndecim effect⁹ valde notabiles ⁊ vtiles numerat
Eccl⁹. xxxiij.c. dicēs: Oculi dñi sup timētes eū/ ꝓtector potē/
tię/firmamētū ꝓtut⁹/regnū ardoris/ vmbraculum meridiani/
deꝓcatio offensiōis/adiutorii casus/ exaltās aiaz/ illuminās
oculos/dās sanitatē/et vitā/⁊ bñdictionē. Propt hos effect⁹
et multos alios q̃s habet timor dñi filial' dic ꝓpha: e Bti
oēs q̃ timēt dñm. Et h̄ etiā ꝛ: Eccj.xxxiij.c. Timēt do
minū btā est aia ei⁹. De h̄ timore etiā ꝛ Eccs.vij.c. Qui ti/
met deū nihil negligit.i. in oib⁹ ē circūspect⁹. Propt h̄ omia
bona/ ꝛ Eccj.xxiij.d. Nihil mel⁹ q̃z timor dei: ⁊ nihil dulci⁹
q̃z respicere i mādat⁹ dñi. Qui aūt sunt isti q̃ sic timēt deum/
ostēdit subdēs: h Qui ābulāt i vijs ei⁹. .s. dñi.i. in vijs
ꝑ q̃s dñs venit ad nos ⁊ nos ad ipm. Hę sūt miscōia ⁊ veri/
tas. Unde.ē. Uniuersę vię dñi miscōia ⁊ veritas. Hec sufficit
vna sine altera: vt dic Greg⁹: quia miscōia sine veritate cito
ꝓuertit in remissionē: veritas ro sine miscōia degenerat i se/
ueritatē. Jō dic salomon/ Prouer.iij.a. Miscōia ⁊ ꝓitas nō
te deserāt. Nihilomin⁹ mādator custodia dei via est q̃ deus
ad hoīem venit ⁊ hō ad deū: De q̃ ꝛ.ē. Uiā mādator tuo/
rū cucurri. Et iterū: Deduc me i semita mādator tuor. Itē
inocētia via ē dñi. Unde.ē. Mō ꝓuab eos bonis q̃ ābulāt in ino
cētia. Et iterū: Ambulās i via imaculata: h̄ mihi mistrabat.

Ps. 13. et. 5
De effectu timoris filialis
Ps. 24
Ps. 118.
Ps. 85.
Ps. 100.

Itē pęnitētia via est